

16 ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

κόσμος του Επενδυτή

INVESTOR'S WORLD

Σάββατο 12 Νοεμβρίου
Κυριακή 13 Νοεμβρίου 2005

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Έτος 3ο, Αριθμός φύλλου 156, Τιμή € 3

Εκσυγχρονιστές θεωρούν τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ «προγραμμαμένο» και σχεδιάζουν «αναίμακτη διαδοχή»

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΑΙΜΑ

Ο Γ. Παπανδρέου περιφρονεί τον Κ. Σημίτη και ετοιμάζεται να του το δείξει

ΠΡΩΡΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Εφιαλτικό σενάριο αναστατώνει τον Κ. Καραμανλή

Η πιθανότητα πρόωρων εκλογών αυξάνει όσο μεγαλώνει ο κίνδυνος εκλογικής συρρίκνωσης ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. **ΣΕΛ. 05, 06**

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Η κάθαρση περνά και από την... ΚΥΠ

Μετά τις ποινικές υποθέσεις, σειρά για έλεγχο έχουν οι αστικές και διοικητικές, καθώς και οι διαιτησίες... **ΣΕΛ. 20**

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΟΠΑΠ

Μεγάλη σύγκρουση για 200 εκατ. ευρώ

Ποιοι Έλληνες και Αμερικανοί επιχειρηματίες θα κονταροχτυπηθούν με τον Σωκράτη Κόκκαλη. **ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ**

Το βιβλίο του Κ. Σημίτη ήταν, φαίνεται, μόνο η αρχή του σκληρού πολέμου που, σύμφωνα με πληροφορίες, ξεκινά στο ΠΑΣΟΚ. Εδώ και καιρό βρίσκεται εν εξέλιξη ένα σχέδιο των λεγόμενων εκσυγχρονιστών προκειμένου μέσα από ανακυκλούμενες κρίσεις η νέα ηγεσία του

Αρχίζουν εχθροπραξίες - Στα άκρα οδηγείται ο ακήρυκτος πόλεμος

ΠΑΣΟΚ να πητνηθεί για τρίτη φορά από τον Κ. Καραμανλή, ώστε να τεθεί θέμα διαδοχής, για την οποία εκτός από τον

Ευάγγ. Βενιζέλο, ετοιμάζεται και η Α. Διαμαντοπούλου. Ο Γ. Παπανδρέου φέρεται, σύμφωνα με συνεργάτες του, έντονα ενοχλημένος και αποφασισμένος «να δώσει σκληρό μάθημα» στον τέως πρωθυπουργό. Ο Γενάρης ίσως είναι μήνας πολλών εκπλήξεων... **ΣΕΛ. 02, 08, 10**

Η ΓΑΛΛΙΑ ΤΟΥ ΣΑΡΚΟΖΙ ΚΑΙ...

...οι μπουρζουά μποέμ

Η εξέγερση των «Αθλίων» στις συνοικίες των μεγάλων πόλεων της Γαλλίας ίσως είναι η κορυφή του παγόβουνου. **ΣΕΛ. 31-34**

Στον αέρα και η τιτλοποίηση του 2005

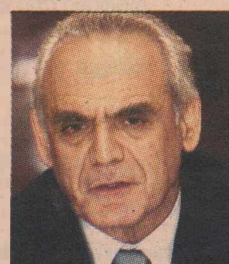
Μπλόκο Eurostat στον Αλογοσκούφη

«Για τη Eurostat ό,τι είναι απορριπτό για το 2006 δεν μπορεί να είναι αποδεκτό για το 2005» λένε κοινοτικοί κύκλοι. Έτσι, το «πολιτικό» ΟΚ του Αλμούνια για την τιτλοποίηση του 2005 μπορεί να αποδειχτεί μια ευγενική, αλλά καθόλου χρήσιμη χειρονομία καλής θέλησης. **ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ**

■ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ **ΣΕΛ. 14**

Α. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
«Κατανοώ απόλυτα την αγωνία των βουλευτών της Ν.Δ.»

Α. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
«Ο Σημίτης να είναι πιο προσεκτικός σε όσα γράφει»

ΣΕΛ. 18-19

Με το θάρρος της γνώμης

Ο Κ. Σημίτης υπήρξε συνετός διαχειριστής της εξουσίας. Ίσως λοιπόν είναι λάθος να εκβιάζει την Ιστορία

ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΜΕ ΤΑ ΖΟΜΠΙ

Λ Τ Ο Υ Ν Ι Κ Ο Υ Φ Ε Λ Ε Κ Η

Είναι τουλάχιστον άδικες οι επιθέσεις που εκδηλώνονται εις βάρος του Κ. Σημίτη. Ο τέως πρωθυπουργός είχε όλο το δικαίωμα, ίσως και την υποχρέωση, να γράψει και να πει τις απόψεις του για τα οκτώ χρόνια που κυβέρνησε τη χώρα και καθοδήγησε το ΠΑΣΟΚ. Προφανώς είναι λάθος και οι απόψεις όσων υποστηρίζουν ότι έπρεπε να ιστορήσει τα γεγονότα αργότερα, προκειμένου να αποφευχθεί η επιπολαιότητα και τις κάθε λογής σκοπιμότητες. Ο Κ. Σημίτης μπορεί να έχει χαρακτηριστεί ψυχρός άνθρωπος, όμως σ' ολόκληρη τη ζωή του επεδίωκε να έχει «θερμή επαφή» με τις πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις. Για σχεδόν πενήντα χρόνια συμμετείχε με ζέση στα κοινά. Από την εποχή του Ομίλου Παπαναστασίου μέχρι και σήμερα λένε ότι αισθάνεται τον εαυτό του στρατευμένο με τις δυνάμεις της κοινωνικής προόδου.

Θα ήταν έκπληξη λοιπόν αν επέλεγε εκτός από τα πολιτειακά και κομματικά αξιώματα να αποχωρήσει και από τον δημόσιο βίο. Άλλωστε, εμφανίζεται να θεωρεί ότι ο σκοπός του δεν επιτεύχθηκε. Ο πολιτικός, διοικητικός και παραγωγικός εκσυγχρονισμός που επαγγέλθηκε έμεινε στάσιμος, και μάλιστα λιθοβολήθηκε την περίοδο 2000-2004, όταν κυριάρχησαν τα φαινόμενα διαφθοράς και καθεστωτικής αλαζονείας της κυβέρνησης και του ΠΑΣΟΚ. Θα συνεχίσει λοιπόν να συμμετέχει στον δημόσιο βίο, επιδιώκοντας να τον «χρωματίσει» με τις δικές του απόψεις. Αυτό ήξερε να κάνει μια ζωή, και μάλιστα με προτεσταντική και ροβερπιακή λογική και ηθική, και αυτό θα συνεχίσει -προφανέστατα- να κάνει. Μάλλον του είναι δύσκολο ακόμη και να φανταστεί τον εαυτό του ξωμάχο

ΠΙΤΤΑΚΙΟΝ

Οι εξηγήσεις του Σημίτη για το βιβλίο του μού θύμισαν την ιστορία με τον Χότζα, ο οποίος επειδή δεν είχε τι να κάνει αποφάσισε να γίνει έμπορος. Πήγε και αγόρασε δέκα αυγά την πεντάρα και μετά πουλούσε δώδεκα αυγά την πεντάρα. Όταν κάποιος του επεσήμανε ότι έτσι θα φαλιρίσει, ο Χότζας τού είπε: «Εγώ δεν θέλω να κερδίσω χρήματα, αλλά να δείξω ότι βρίσκομαι σε δουλειά, τι θα πει δουλειά και πώς πρέπει να είναι η δουλειά».

Ο ΔΑΒΑΚΙΟΥ ΦΕΛΙΚΟΣ

της πολιτικής και συνοδό της συζύγου του Δάφνης σε ταξίδια και κοινωνικές εκδηλώσεις. Το πρόβλημα, επομένως, δεν είναι του Κ. Σημίτη. Είναι όσων προσπαθούν να συνδέσουν την πολιτική τους ύπαρξη και τύχη με αυτήν του τέως πρωθυπουργού.

Το πρόβλημα το έχουν τα «ορφανά»

Το πρόβλημα δεν το έχει ο Κ. Σημίτης, αλλά τα «ορφανά» του, που αιφνιδίως έχασαν τα κομματικά, κρατικά, κοινωνικά, οικονομικά και προσωπικά προνόμια. Ο Κ. Σημίτης θα ήταν υποκριτής αν δήλωνε ότι έκλεισε ως πολιτικός. Όντας πολιτικός ακτιβιστής και κλασικό «κοστούμι» εξουσίας θα συνεχίσει να προικοδοτεί όπως μπορεί τον λεγόμενο «σμητιισμό» ως πολιτικό συσχετισμό στο κόμμα και ως ιδεολογικό ρεύμα στην κοινωνία. Αν λοιπόν αξίζει να ασκήσει κάποιος κριτική στον Κ. Σημίτη, αυτή πρέπει να επικεντρωθεί στο τι είναι και τι εκφράζει σήμερα ο λεγόμενος «σμητιισμός», που εμφανίζεται ως νεοεκσυγχρονισμός.

Δεν εκφράζει, λοιπόν, τίποτε. Ο σμητιισμός πέθανε με την παράδοση της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ στον Γ. Παπανδρέου. Ως ρεύμα ηθικής είχε πτυχθεί από την αχαλίνωτη διαφθορά που άνθισε επί των ημερών της δεύτερης τετραετίας διακυβέρνησής του. Ως πολιτική πρόταση επίσης πτυχτήθηκε, καθώς έστρωσε τον δρόμο στη δεξιά επέλαση του Κ. Καραμανλή και απομάκρυνε το ΠΑΣΟΚ από τις ρίζες της κοινωνικής και σοσιαλιστικής Αριστεράς.

Διεσώθησαν βέβαια ορισμένα ιδεολογικά προτάγματα, τα οποία όμως διατηρούν την επικαιρότητά τους επειδή συνδέονται με την αληθινή του διαφωτισμού και της αστικής παράδοσης. Εκεί που, όμως, κατατροπώθηκε ο σμητιισμός είναι ως θαρραλέα και γενναία στάση ζωής απέναντι στις δυσκολίες. Ο χαρακτηρισμός του ριψάσπιδος -όσο και να επιδιώξει να τον αποτινάξει ή να τον αιτιολογήσει- θα τον συνοδεύει μέχρι τέλους. Ο Κ. Σημίτης έδωσε στον Γ. Παπανδρέου το δαχτυλίδι της διαδοχής για να μην πτυχθεί ο ίδιος, και όχι για να κερδίσει το ΠΑΣΟΚ. Μόνον που αυτή του η στάση του αφαίρεσε οριστικά και την τελευταία δυνατότητα να χαρακτηριστεί ηγέτης.

Δεν υπήρξε ποτέ ηγέτης

Ο Κ. Σημίτης δεν υπήρξε ποτέ ηγέτης, όσο κι αν προσπάθησαν ορισμένοι να του προσδώσουν αυτό το προσωνύμιο. Ο Κ. Σημίτης δεν πήρε το κόμμα του από την αντιπολίτευση να το οδηγήσει στην κυβέρνηση, όπως έκαναν ο Κ. Καραμανλής, ο Κ. Μητσοτάκης, ο Α. Παπανδρέου. Δεν δοκίμασε στην αντιπολίτευση. Δεν ευδοκίμησε κάποια στρατηγική του κατάληψης της εξουσίας, ούτε ενέπνευσε τους πολίτες σε κάποια πορεία νίκης. Ο Κ. Σημίτης πήρε το ΠΑΣΟΚ όντας στην κυβέρνηση. Δεν πήρε ψήφο εμπιστοσύνης ως διεκδικητής της εξουσίας, αλλά ως νομέας και διαχειριστής της. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά από τους προκατόχους του και τον διάδοχο του στην πρωθυπουργία. Διαχειρίστηκε το αξίωμα του προέδρου της κυβερνήσεως, δεν το

«Η στέψη του Ναπολέοντα» (Napoleon's Coronation). David, 1808

“

Ο σμητιισμός ήταν ένα κρατικό-δίαίτο ρεύμα πολιτικής και ιδεολογικής διευθέτησης υποθέσεων, είτε δημόσιων, είτε ιδιωτικών. Χωρίς τα δεκανίκια της εξουσίας δεν μπορεί να περπατήσει. Ο σμητιισμός πέθανε. Και βέβαια οι απέθαντοι ανήκουν στη σφαίρα της επιστημονικής φαντασίας

”

κέρδισε. Τις μάχες των εκλογών του 1996 και του 2000 τις έδωσε έχοντας ως σύμμαχό του τους μηχανισμούς του κράτους. Εν τίνι τρόπω ο Κ. Σημίτης αποτελεί ένα πολιτικό παράδοξο. Έγινε πρωθυπουργός με τη μέθοδο της διαδοχής και έχασε το αξίωμα χρίζοντας κάποιον άλλο διάδοχο για να το διατηρήσει. Ξεκίνησε και τελείωσε την πρωθυπουργική του θητεία μέσα στους μηχανισμούς του κράτους. Γι' αυτό κέρδισε τόσο γρήγορα και έχασε τους οπαδούς του. Όσο διαχειριζόταν το γκουβέρνο, είχε υψηλά ποσοστά δημοτικότητας, η οποία όμως τώρα υπολείπεται πολύ, ακόμη και δεύτερης γραμμής στελεχών του ΠΑΣΟΚ.

Αυτό είναι και το μεγάλο έλλειμμα του σμητιισμού. Δεν ενέπνευσε κοινωνικό κίνημα απλώς διαχειρίστηκε με επιδεξιότητα τις κρατικές υποθέσεις. Δεν οργάνωσε πολιτικό κίνημα κατάληψης της εξουσίας, απλώς διατήρησε ένα κόμμα στην εξουσία, μοιράζοντας για οκτώ χρόνια με επιτυχία τα ωφελήματά της. Δεν διαπαιδαγόησε κομματικά και συνδικαλιστικά στελέχη σε αγώνες, απλώς τα προσεταιρίστηκε, αλλοτριώνοντάς τα με τη νομή της εξουσίας. Ο σμητιισμός ήταν ένα κρατικόδίαίτο ρεύμα πολιτικής και ιδεολογικής διευθέτησης υποθέσεων, είτε δημόσιων, είτε ιδιωτικών. Χωρίς τα δεκανίκια της εξουσίας δεν μπορεί να περπατήσει. Χωρίς τον βηματοδότη του κράτους δεν μπορεί να ζήσει. Ως αυτόνομο πολιτικό και ιδεολογικό ρεύμα δεν υπάρχει. Περισσότερο περιγράφει τεχνικές άσκησης εξουσίας. Επίσης, δεν μπορεί να σταθεί και ως κοινωνικός συσχετισμός, καθώς χωρίς τα φτιασιδώματα του γκουβέρνου μάλλον το προσπερνάς αδιάφορος. Ο Κ. Σημίτης υπήρξε ένας συνετός και έντιμος ο ίδιος διαχειριστής της εξουσίας. Υπήρξε και δολοπλόκος και κρυψίνους και οτιδήποτε άλλο αρνητικό μπορεί να του προσάψουν οι αντίπαλοί του. Αυτό όμως ήκιστα ενδιαφέρει τους πολίτες και την Ιστορία. Οι πολίτες δεν έχουν ισχυρούς λόγους

να μην τον θυμούνται ως έναν μετριοπαθή και μεταρρυθμιστή πολιτικό και κυβερνήτη. Το ίδιο και η Ιστορία. Μπορεί να του πιστώσει την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ και της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επειδή επί πρωθυπουργίας του έγιναν μεγάλα έργα, όπως η γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου, το Μετρό της Αθήνας, η Αττική Οδός, η ΠΑΘΕ, το αεροδρόμιο των Σπάτων θα του συμπεριφερθεί καλά. Θα τον «στολίσει» βέβαια και για το γεγονός ότι θυσιάσε τις απαραίτητες οικονομικές και κοινωνικές τομές και μεταρρυθμίσεις στο ασφαλιστικό, τις εργασιακές σχέσεις και τη δημόσια διοίκηση στο βωμό των κομματικών προτεραιοτήτων.

Μνημόσυνο τεθλιμμένων συγγενών

Ενδεχομένως, λοιπόν, να είναι λάθος η προσπάθειά του να εκβιάσει την Ιστορία και τους πολίτες για να αποτιμήσουν γρηγορότερα το έργο και την προσφορά του. Όπως είναι λάθος η πρόθεσή του να διατηρήσει εν ζωή τον σμητιισμό. Αυτός, όπως προείπαμε, πέθανε με την παράδοση του ΠΑΣΟΚ στον Γ. Παπανδρέου. Ως ρεύμα διαχείρισης της εξουσίας ο σμητιισμός, όταν έχασε τα κλειδιά του κράτους και του κόμματος, έχασε και τις μπουκάλες οξυγόνου του. Η παρουσία του σμητιισμού στην παρουσίαση του βιβλίου του Κ. Σημίτη θύμιζε περισσότερο το τελευταίο μνημόσυνο τεθλιμμένων συγγενών. Είναι σίγουρο ότι δεν θα υπάρξει άλλο. Αν επιχειρηθεί, μάλλον θα θυμίζει μπρανκαλέονε. Βέβαια, αυτό εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό και από τον τρόπο με τον οποίο εφεξής θα χειριστεί τον σμητιισμό και προσωπικά τον Κ. Σημίτη ο νέος πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Όσο από λόγους αδυναμίας ή ευγενούς αδιαφορίας αποφεύγει να δείξει ποιος είναι το αφεντικό στο μαγαζί, τόσο οι νεοεκσυγχρονιστές θα τον παρενοχλούν προκειμένου να τον προσεταιριστούν ή να τον αλλάξουν για να βάλουν έναν δήθεν αυθεντικό εκφραστή του σμητιισμού στη θέση του. Σύμφωνα βέβαια θα διαπιστώσουν ότι ανάρσταση νεκρών μόνον ο Χριστός έχει καταφέρει. Κι αυτό πριν από 2.000 χρόνια. Και, βέβαια, οι απέθαντοι ανήκουν στη σφαίρα της επιστημονικής φαντασίας. Άσε που η Διαμαντοπούλου, ο Χρυσόχοϊδης, ο Φλωρίδης, ο Χριστοδουλάκης δεν θα είναι και τόσο όμορφο θέαμα ως ζώμια. Πόσο μάλλον ο Πρωτόπαπας και ο Βερελής.

Από την άλλη, βέβαια, ούτε ο Γ. Παπανδρέου μπορεί να συνεχίσει να συμπεριφέρεται ως πορφυρογέννητος. Αν θέλει η εφεξής πορεία του να μην μετατραπεί σε εφιάλτη στον δρόμο με τους απέθαντους, καλόν είναι μαζί με τον ανασχηματισμό που θα κάνει ο Κ. Καραμανλής αμέσως μετά τις γιορτές να ανασχηματίσει και ο ίδιος την ηγετική του ομάδα και να αναθεωρήσει αρκετές από τις πολιτικές του επιλογές, αλλά και τη στρατηγική για την επιστροφή του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία.

Η «επιστροφή» Σημίτη σήμανε την αρχή της σύγκρουσης

ΚΡΑΜΕΡ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΡΑΜΕΡ

Σε τροχιά οριστικής ρήξης κινούνται οι σχέσεις Γιώργου Παπανδρέου-Κώστα Σημίτη, ανοίγοντας έναν νέο ορίζοντα πιθανοτήτων όσον αφορά τις εξελίξεις στο ΠΑΣΟΚ, αλλά και ευρύτερα τους πολιτικούς συσχετισμούς. Η πρόθεση του τέως πρωθυπουργού είναι σαφής, όπως την περιέγραψε στην ομιλία του και όπως την αντιλαμβάνονται συνεργάτες του: να

ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΑΛΑΡΡΥΤΗ

είναι πολιτικά παρών. Τι σημαίνει αυτό; Αφενός θα υπερασπίζεται το έργο του όταν κρίνει ότι αυτό δεν γίνεται επαρκώς από το σημερινό ΠΑΣΟΚ. Αφετέρου θα παρεμβαίνει σε ζητήματα οικονομίας, εξωτερικής πολιτικής και ιδεολογικού προσανατολισμού του κόμματος, υποδεικνύοντας πολιτικές και κατευθύνσεις.

Ο «πατριός»...

Στελέχη απ' όλες τις τάσεις εκτιμούν ότι η επανεμφάνιση του κ. Σημίτη δεν είναι συγκυριακή, ούτε θα διαγράψει τη συνήθη σύντομη καμπύλη των πολιτικών ειδήσεων. Θεωρούν ότι πέραν της εύλογης ανησυχίας του για το ενδεχόμενο απαξίωσης του έργου της οκταετίας και της ανάγκης να διαφυλάξει την υστεροφημία του, αποσκοπεί στη διατήρηση ανοικτών οδών επιστροφής σε πρώτο πολιτικό ρόλο, ευρωπαϊκό ή εθνικό. Αυτό προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, την προστασία της παρακαταθήκης του από τις βολές της Νέας Δημοκρατίας και από την αποστασιοποίηση του «νέου» ΠΑΣΟΚ – η πρώτη επιχειρεί να την κατεδαφίσει, το δεύτερο έχει αποσύρει τις ασπίδες.

Έτερη αναγκαία συνθήκη, προκειμένου ο κ. Σημίτης να διαδραματίσει, αν υπάρξει «παράθυρο ευκαιρίας», νέο ρόλο, είναι να διατηρήσει επίκαιρο τον πολιτικό του λόγο. Στην ομιλία του υπέδειξε την πολιτική των κυβερνήσεών του, το λεγόμενο «εκσυγχρονιστικό πλαίσιο», ως το μόνο πραγματικό πολιτικό απόθεμα, στη σημερινή συγκυρία, από το οποίο θα πρέπει να αντλήσει το ΠΑΣΟΚ για να χαράξει πορεία.

Σχεδόν άμεσα, καταλόγισε στον κ. Παπανδρέου ότι δεν έχει προσδώσει στο κόμμα πολιτικό στίγμα και, ευθέως επίσης, υποστήριξε ότι μετά την αποχώρησή του ιδίου από το προσκήνιο δεν υπάρχει πολιτικό «διά ταύτα» στην αντιπαράθεση μεταξύ κυβέρνησης και αντιπολίτευσης. Είναι ενδεικτική, πάντως, η τοποθέτηση κορυφαίου στελέχους ότι «πρώτα δεν μας ρώτησε κανείς για

τη διαδοχή, τώρα τον κατηγορεί ότι δεν έχει πολιτική και εμείς, χωρίς να φταίμε, πρέπει να κρατάμε τα ίσα – έλεος!».

...ο «πατροκτόνος»...

Το δίλημμα για τον Γ. Παπανδρέου είναι αν θα επιλέξει να «ενσωματώσει» την επιχειρούμενη «επιστροφή» του Κ. Σημίτη ή αν, τηρώντας τη γνωστή πολιτική παράδοση, θα γίνει «πατρο-

κτόνος» για να βρέξει με πολιτικό αίμα το θεμέλιο της ηγεσίας του. Εν πολλοίς, αυτό θα εξαρτηθεί από τη συνέχεια που θα δώσει ο ίδιος ο κ. Σημίτης. Αν δικαιωθεί η εκτίμηση όσων βλέπουν απόπειρα κανονικού εκσυγχρονιστικού come back, η «πατροκτονία» ίσως να είναι μονόδρομος για τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, προκειμένου να αποφύγει το «καπέλωμα» και την εσωστρέφεια. Επιβεβαίωση όσων λένε ότι «είναι λάθος να πιστεύουν κάποιοι ότι ο Σημίτης κινείται από το θυμικό, διότι δεν κάνει τίποτα χωρίς στρατηγικό σχεδιασμό», σημαίνει ότι είναι θέμα χρόνου να υπάρξει κορύφωση της αντίδρασης από τον κ. Παπανδρέου, πριν αποκτήσει και το ΠΑΣΟΚ τον «επίτιμό» του. Στην πιο ανώδυνη περίπτωση, υποστηρίζουν όσοι βλέπουν «σημιακή» μεθοδικότητα στις κινήσεις, ο τέως πρωθυπουργός «αισθάνεται εκφραστής ενός ρεύματος, του εκσυγχρονιστικού, που μένοντας «ορφανό», αδυνατίζει διότι δεν υπάρχει άξιος συνεχιστής και αισθάνεται την ανάγκη να παρέμβει». Στην καλύτερη περίπτωση, απαιτούν συνεργάτες του Γ. Παπανδρέου, «ο Σημίτης έβαλε την ταφόπλακά του μόνος του»!

Υπάρχει όμως και άλλη άποψη, στελεχών πρώτης γραμμής, ότι ο «τέως» δεν μπορεί να παίξει ρόλο και εκ των πραγμάτων η παρεμβατική του εμβέλεια θα φθίνει: «Όσοι βλέπουν παντού στρατηγικές κινήσεις του Κ. Σημίτη, μάλλον του αποδίδουν υπερβολικές ικανότητες. Το πιθανότερο, ούτως ή άλλως, είναι ότι θα κάνει οικονομία δυνάμεων, για να διαφυλάξει αποθέματα παρέμβασης σε περιπτώσεις που όντως βάλονται το έργο του και η υστεροφημία του. Δεν θα αναλωθεί κάνοντας τη ζωή δύσκολη στον Παπανδρέου. Δεν θέλει να μείνει αυτό τελικά. Δεν θέλει να μείνει ως ο "Μητσοτάκης του ΠΑΣΟΚ"».

Διά παν ενδεχόμενου, ο Γ. Παπανδρέου κινείται προληπτικά και, αντί να βάλει τον Κ. Σημίτη απέναντί του, τον τοποθετεί πίσω του, ως παρελθόν με το οποίο δεν θα ασχοληθεί, διότι τον απασχολεί το μέλλον... Επιλέγει να τον αγνοήσει, κατ' αρχήν, αντί να συγκρουστεί, αν και φαίνεται δύσκολο, τελικά, να αποφευχθεί το δεύτερο, στην πορεία.

Πάντως είναι σημαντική η παρατήρηση εμπειρών στελεχών ότι η αντίδραση του ΠΑΣΟΚ και γενικά οι εσωκομματικές συμπεριφορές όλων, του Γ. Παπανδρέου συμπεριλαμβανομένου, θα καθορίζονται από τον βαθμό βεβαιότητας για την έκβαση της επόμενης εκλογικής αναμέτρησης.

...και τα ορφανά του ΠΑΣΟΚ

Η πρόσκαιρη ή μη επανάκαμψη του κ. Σημίτη στο προσκήνιο έχει και αναπόφευκτες «παρενέργειες», υπό την έννοια ότι προσωπικές στρατηγικές τροφοδοτούν μία ανεξέλεγκτη από τον ίδιο δυναμική. Ολόκληρη σειρά βουλευτών, στελεχών και παραγόντων που είχαν ταυτιστεί με τον εκσυγχρονισμό αναθάρρυσαν από την παρέμβασή του και διαμνύουν με μεγαλύτερη ένταση αυτό που μέχρι προχθές συζητούσαν σε χαμηλότερους τόνους: ότι ο Γ. Παπανδρέου θα πρέπει, «επιτέλους», να ενσωματώσει το εκσυγχρονιστικό ρεύμα ως βασική συνιστώσα στο «νέο» ΠΑΣΟΚ, ειδάλλως θα υπάρξει ρήξη, εννοώντας και με τον Κ. Σημίτη.

Δηλώνουν ότι οι επιλογές του προέδρου του ΠΑΣΟΚ οδηγούν με βεβαιότητα σε ήττα και του καταλογίζουν ότι η ανανέωση την οποία ευαγγελίζεται εξαντλείται σε επικοινωνιακούς χειρισμούς γρήγορης καύσης. Από τους δραστήριους κήρυκες της άμεσης επανασύνδεσης του ΠΑΣΟΚ με την εκσυγχρονιστική πολιτική λογική ο Γιάννος Παπαντωνίου και ο Χρίστος Βερελής αισθάνονται ότι η παρέμβαση του κ. Σημίτη δικαιώνει την πάγια επιχειρηματολογία τους. Δεν αποτελούν παρά δύο περιπτώσεις από ένα πολύβουο εκσυγχρονιστικό μελίσσι που μοιάζει να ξυπνήσε απότομα από χειμερία νάρκη και πολιορκεί τον κήπο του Γ. Παπανδρέου. Ο κίνδυνος πάντως

να πέσουν επάνω στα... άνθη του κακού είναι υπαρκτός, διότι μοιάζει εξαιρετικά δύσκολο να μπει ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ σε λογική συνδιαχείρισης, -αυτό υπονοείται-, ας μη γελοιάσμε. Παρ' ότι κάποια μέλη του Πολιτικού Συμβουλίου και του Συντονιστικού εκτιμούν ότι θα είναι πιο σοφό εκ μέρους του κ. Παπανδρέου να αφομοιώσει την εκσυγχρονιστική πίεση, παρά να συγκρουστεί -προκειμένου να μπορεί να απευθυνθεί σε ένα μέρος του εκλογικού σώματος που έχει τέτοια αναφορά και δεν ψήφισε ΠΑΣΟΚ στις τελευταίες εκλογές- ο ίδιος φαίνεται ότι έχει εξαντλήσει τα όρια αξιοποίησης προσώπων και πολιτικών από αυτόν τον χώρο.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΣΗΜΙΤΗ ΗΤΑΝ ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ANNA...

«Ο Γιώργος είναι προγραμμαμένος»

L ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Πριν από το καλοκαίρι υπήρχαν δυο-τρεις βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που υποστήριζαν ότι τον Νοέμβριο θα έχουμε πολιτικές εξελίξεις που ενδεχομένως θα πλήξουν ανεπανόρθωτα τη συνοχή του ΠΑΣΟΚ και την ηγεμονία του Γ. Παπανδρέου. Οι περί των λόγος «προφήτες» ανήκουν σ' αυτούς που έχουν αποκληθεί και... εξαιρένυγα του Κ. Σημίτη. Προφανώς γνώριζαν από τότε πότε ο τέως πρωθυπουργός θα εκδώσει το βιβλίο του, με το οποίο θα επιδιώκει να βροντοφωνάξει «παρών» στις πολιτικές και κοιματικές εξελίξεις. Ο Νοέμβριος ήρθε, το βιβλίο εξεδόθη, ο Κ. Σημίτης φώναξε «παρών», αλλά-ουδέν σπουδαιότερο συνέβη, και μάλλον δεν θα συμβεί. Εκτός και αν ο τέως πρωθυπουργός όντως σχεδιάζει, όπως τουλάχιστον υποστηρίζουν κάποιοι, να «παρενοχλεί» εφεξής τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ. Αυτό θα φανεί το προσεχές διάστημα. Αν και για ορισμένους ο ΓΑΠ δεν χρειάζεται να περιμένει άλλο για να δείξει στον «μικρό Ροβεσπιέρο» ότι το μέλλον του είναι η γκιλοτίνα. Σύμφωνα με πληροφορίες, κοινωνοί των οποίων είναι και ο Γ. Παπανδρέου και στενοί συνεργάτες του, εδώ και καιρό βρίσκεται εν εξελίξει ένα σχέδιο των λεγόμενων εκουγ-

χρονιστών προκειμένου μέσα από ανακυκλούμενες κρίσεις η νέα ηγεσία του ΠΑΣΟΚ να πτηθεί για τρίτη φορά από τον Κ. Καραμανλή, ώστε να τεθεί θέμα διαδοχής, για την οποίαν εκτός από τον Ευάγγ. Βενιζέλο ετοιμάζεται και η Α. Διαμαντοπούλου. Μάλιστα, πεπειραμένος περί τα κοιματικά βουλευτής του ΠΑΣΟΚ έλεγε χαριτολογώντας ότι «το βιβλίο του Σημίτη ήταν η... προίκα του στην Άννα».

Οι νεοεκσυγχρονιστές, σύμφωνα πάντα με τις πληροφορίες, εκμεταλλευόμενοι τις αδυναμίες της παπανδρεϊκής ηγετικής ομάδας, οικοδομούν μεθοδικά την οργανωτική τους επιρροή, στηριζόμενοι και στην αδυναμία του ΓΑΠ να πείσει ότι αυτός είναι το μεγάλο αφεντικό στο μαγαζί.

Για δύο χρόνια καλλιέργησαν και κέρδισαν την υποστήριξη των

Μέσων Ενημέρωσης, εκτοπίζοντας οτιδήποτε θα μπορούσε να εκφράσει το «νέο αίμα» στο ΠΑΣΟΚ του ΓΑΠ. Με το επικοινωνιακό δίκτυο, τον οργανωτικό φραξιονισμό και τώρα και το πολιτικό πλαίσιο που επιχειρεί να θέσει στο ΠΑΣΟΚ ο Κ. Σημίτης, οι δυνάμεις του «παλαιού καθεστώτος» επιδιώκουν δυναμική επιστροφή.

Επίδειξη ισχύος

Δεν είναι τυχαίο ότι η παρουσία του βιβλίου του τέως πρωθυπουργού θεωρήθηκε και ως επίδειξη οργανωτικής ισχύος έναντι της νέας ηγεσίας. Όλο το εκσυγχρονιστικό και κρατικό ΠΑΣΟΚ έδωσε το «παρών». Πολιτικά στελέχη, αξιωματούχοι του κράτους, υψηλόβαθμα στελέχη της διοίκησης, καθηγητές πανεπιστημίων, συνδικαλιστική γραφειοκρατία, δημοσιογράφοι και κρατικοδίαι-

τοι δημοσιολογούντες έδωσαν δυναμικό «παρών».

Ο Γ. Παπανδρέου λέγεται ότι τρόμαξε από τον όγκο και τη σύνθεση του ακροατηρίου. Περισσότερο, όμως, εκνευρίστηκε από την υψηλή ρητορική και το πείσμα με το οποίο ο Κ. Σημίτης προσπαθούσε να του υποδείξει τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να πολιτευθεί. Βγαίνοντας από το Ίδρυμα Μπενάκη, λέγεται ότι είχε πάρει ήδη την απόφασή του. Ο Κ. Σημίτης, με την πρώτη ευκαιρία, θα χτυπηθεί. Και το χτύπημα δεν θα είναι μάθημα στους εναπομείναντες εκσυγχρονιστές του, αλλά στον ίδιο. Όσο για τους φραξιονιστές και τους επίδοξους διαδόχους, λέγεται ότι τους δίνει ραντεβού για τον Γενάρη. Όταν, εκτός από πολιτικές, θα υπάρξουν και οργανωτικές αλλαγές. Οι νεοεκσυγχρονιστές πάντως δεν φαίνεται να ανησυχούν ιδιαίτερα, ποντάροντας προφανώς στην αναβλητικότητα και τη μαλθακότητα του χαρακτήρα του ΓΑΠ. Μάλιστα, κάποιοι -στις «μαζώξεις πολιτικής» που κάνουν- λένε με χαρακτηριστική άνεση: «Ο Γιώργος είναι προγραμμαμένος. Η αλλαγή του από την ηγεσία θα γίνει αναίμακτα, αφού θα επιχειρηθεί μετά την ήττα στις εκλογές». Την οποία προφανώς ορισμένοι, εκτός από το να την προβλέπουν, φαίνεται ότι και την επιθυμούν...

■ Μία αυτοβιογραφία - απολογία

Ο Σημίτης είναι εδώ και «ροκανίζει» τον αρχηγό του ΠΑΣΟΚ

Δεν το είπε ακριβώς έτσι, αλλά και το περιεχόμενο του βιβλίου «Πολιτική για μία δημιουργική Ελλάδα» και η ομιλία στην εκδήλωση παρουσίασής του φωνάζουν «ο Σημίτης είναι εδώ»! Ορισμένοι πήγαν πιο μακριά, διαβλέποντας την πρόθεση του πρώην πρωθυπουργού να εγγράψει με κάποιον τρόπο υποθήκες για επιστροφή του στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ. Ακόμα κι αν ο ίδιος ελπίζει σε μία τέτοια επιστροφή, ο πολιτικός βίος σ' όλο τον κόσμο διδάσκει ότι αυτό είναι από εξαιρετικά δύσκολο έως αδύνατο.

Γι' αυτό που δεν υπάρχει καμία αμφιβολία είναι ότι ο Κ. Σημίτης επιχειρεί με το βιβλίο του να υπερασπίσει το κυβερνητικό έργο της οκταετίας 1996-2004. Και μάλιστα μ' έναν τόσο επί της ουσίας παθιασμένο τρόπο, που δεν άφησε χώρο ούτε για μία υποτυπώδη αυτοκριτική. Η απουσία αυτοκριτικής είναι τόσο κραυγαλέα, που πραγματικά υπονομεύει και την αξιοπιστία του πολυσέλιδου απολογισμού. Και κατ' αντιδιαστολή, τον κάνει να φαίνεται ως αγχώδης απολογία.

Ορισμένοι υποστήριζαν ότι με το βιβλίο του ο πρώην πρωθυπουργός έσπευσε να προκαταλάβει τους ιστορικούς. Οι ιστορικοί, όμως, δεν προκαταλαμβάνονται. Είναι αλήθεια ότι οι πολιτικοί γρά-

Γιατί η «Πολιτική για μια δημιουργική Ελλάδα» δεν μπορεί να γίνει νέο «πράσινο ευαγγέλιο» όπως (ίσως θα) επιθυμούσε ο συγγραφέας του

φουν τέτοιου είδους βιβλία όταν έχουν αποσυρθεί από την ενεργό δράση κι αφού έχει παρέλθει αρκετός χρόνος, ώστε να έχει και μέσα τους καταλαγιάσει ο αναπόφευκτος υποκειμενισμός. Ο Κ. Σημίτης προτίμησε να παραβεί τον άγραφo αυτό κανόνα. Είναι δικαίωμά του και σε τελευταία ανάλυση λεπτομέρεια.

Οι αντιδράσεις δεν προκλήθηκαν τόσο απ' αυτή καθεαυτή την έκδοση του βιβλίου όσο από το περιεχόμενό του. Ο πρώην πρωθυπουργός εμμέσως πλην σαφώς μέμφεται τον διάδοχό του, επειδή υποτίθεται ότι δεν υπερασπίζει όσο πρέπει το έργο της οκταετίας. Έφθασε, μάλιστα, στο σημείο να ισχυρισθεί ούτε λίγο ούτε πολύ ότι η μη προβολή του κυβερνητικού έργου ήταν μία από τις αιτίες της εκλογικής ήττας του

2004! Πρόκειται, βεβαίως, για αυταπόδεικτα διάτρητο ισχυρισμό. Υπενθυμίζουμε ότι πριν ακόμα ο Κ. Σημίτης ανακοινώσει την πρόθεσή του να μην ηγηθεί του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές, όταν δηλαδή πρόβαλε κατά κόρον το έργο της κυβέρνησής του, το προβάδισμα της Ν.Δ. στις δημοσκοπήσεις ήταν διψήφιος αριθμός. Ο λόγος που εγκατέλειψε την προεδρία ήταν για να μην πει το μικρό ποτήρι της διαφαινόμενης εκλογικής πανωλεθρίας.

Τόσο το εν λόγω βιβλίο όσο και η ομιλία του την περασμένη Τετάρτη αποπνέουν την πρόθεση του Κ. Σημίτη να λειτουργήσει σαν ιδεολογικοπολιτικός γκουρού της Κεντροαριστεράς και του ΠΑΣΟΚ. Μ' αυτή την έννοια, είναι εμφανής η πρόθεσή του αφενός να καθοδηγήσει τον Γ. Παπανδρέου. Τον ίδιο σκοπό υπηρετεί και με την πολεμική του εναντίον της Ν.Δ. Είναι αξιοσημείωτο ότι έφθασε στο σημείο να δηλώσει δημοσίως ότι με το βιβλίο του προσφέρει στην παράταξη εφόδια, επιχειρήματα και γνώση! Κουβέντες που για λόγους στοιχειώδους σεμνότητας δεν λέγονται από τον ίδιο τον συγγραφέα.

Απ' ό,τι φαίνεται, πάντως, και η ηγεσία και τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ δεν έχουν διάθεση να αναγορεύσουν το εν λόγω βιβλίο

σε πράσινο ευαγγέλιο, όπως εμμέσως πλην σαφώς τους συστήνει ο Κ. Σημίτης. Είναι ορατή διά γυμνού οφθαλμού, άλλωστε, και μία ενόχληση για τον μάλλον αλαζονικό τρόπο που ο πρώην αρχηγός τους προσεγγίζει τα γεγονότα.

Ο Γ. Παπανδρέου απέφυγε να σχολιάσει τα γραφόμενα, δηλώνοντας ότι δικό του καθήκον είναι να κοιτάζει μπροστά. Σύμφωνα με πληροφορίες από το περιβάλλον του, όμως, δεν είναι ιδιαίτερως ευτυχής απ' όλη αυτή την υπόθεση. Από την άλλη πλευρά, δεν είχε και περιθώριο να το εκδηλώσει. Γι' αυτό και προτίμησε την προαναφερθείσα αντίδραση, η οποία είναι πιο εύγλωττη απ' όσο φαίνεται εκ πρώτης όψεως.

Οι σχέσεις των δύο, άλλωστε, έχουν εκ των πραγμάτων σφραγισθεί από τον τρόπο που έγινε η διαδοχή. Τα όσα αναφέρονται στο βιβλίο γι' αυτό το θέμα επιβεβαιώνουν μία μάλλον ανατορική αντίληψη. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Γ. Παπανδρέου ήταν με διαφορά το πιο δημοφιλές στέλεχος του ΠΑΣΟΚ. Αυτός δεν ήταν λόγος, όμως, να του δώσει το «δαχτυλίδι» με μία σχεδόν συνωμοτική διαδικασία, η οποία δεν άφησε περιθώριο σε κανέναν εσωκομματικό παράγοντα να φέρει την οποιαδήποτε αντίρρηση.

Αντιθέτως, ήταν λόγος η διαδοχή να πραγματοποιηθεί με διαφάνεια σ' ένα δημοκρατικό συνέδριο.

Ο τότε πρωθυπουργός αναφέρει ότι ανησυχούσε για την ενότητα του Κινήματος. Το μεγάλο προβάδισμα, όμως, του Γ. Παπανδρέου όσον αφορά τη δημοτικότητα ήταν μία εγγύηση ότι δεν επρόκειτο να διχασθεί το κόμμα. Με άλλα λόγια, η εξήγηση που δίνει δεν είναι πειστική. Ακόμα και εάν δεν είχε αναλάβει δεσμεύσεις, είχε και δικούς του λόγους να επιδιώξει μία κατευθυνόμενη διαδοχή.

Ο τότε υπουργός Εξωτερικών δεν ανήκε στον στενό κύκλο του τότε πρωθυπουργού. Ήταν δεδομένο, λοιπόν, ότι θα προωθούσε άλλα πρόσωπα στην ηγετική ομάδα, εκτοπίζοντας πολλούς «οπισθοφυλάκες». Για τον Κ. Σημίτη, όμως, το βασικό κριτήριο ήταν το ΠΑΣΟΚ να μην απομακρυνθεί από τον δρόμο στον οποίο ο ίδιος το είχε στρέψει. Και ο Γ. Παπανδρέου ήταν μία εγγύηση γι' αυτό. Δεν επρόκειτο να αναζητήσει μία σύγχρονη εκδοχή της ανδρεοπαπανδρεϊκής πολιτικής. Με άλλα λόγια, προωθώντας τον υιό, έθαβε οριστικά την ιδεολογική κληρονομιά του πατέρα. Η διαδοχή, λοιπόν, ήταν περισσότερο συνείδηση παρά τομή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΥΓΕΡΟΣ

Πολιτική αγορά

Ο Πέτρος Μαντούβαλος την περασμένη Τρίτη το βράδυ βρέθηκε στην Αίγινα και ακολούθησε μαζί με άλλους τη λιτανεία του ιερού λείψανου του Άγιου Νεκταρίου στους δρόμους της πόλης. Ο σμπόρος μου μου είπε ότι ο κόσμος τον χειροκροτούσε και του φώναζε: «Καλά έκανες και παραιτήθηκες, είμαστε μαζί σου». Ούτε και ο ίδιος πίστευε αυτά που άκουγε. Πάντως δεν απέδωσε το φαινόμενο σε θαύμα του άγιου. Γιατί τότε θα πήγαινε και σε λιτανείες αγίων που πιστεύουν οι ...δικαστές.

Τι σχεδιάζει η Γιάννα με τον Αννίβα;

«Τις ευκαιρίες τις δημιουργώ, δεν ακολουθώ τους ήδη υπάρχοντες δρόμους». Η Γιάννα Αγγελουπούλου, στην Κωνσταντινούπολη, ήταν ιδιαίτερα αποκαλυπτική μέσα στη δεδομένη επιθυμία της να είναι κρυψίνους. Εξάλλου όσοι την γνωρίζουν παλαιόθεν δεν ανέμεναν ότι η πρόεδρος της οργανωτικής επιτροπής των Ολυμπιακών Αγώνων θα αποκαλύπτει τα μεσοπρόθεσμα, έστω, σχέδιά της. Τον τελευταίο καιρό μελετά παγκόσμια και ευρωπαϊκά πολιτικά ιστορία. Από Τσώρτσιλ μέχρι Αννίβα και από Βαλκανικούς Πολέμους μέχρι και Εμφύλιο. «Έχω διαβάσει περισσότερα από σαράντα βιβλία όλο αυτό το διάστημα», έλεγε. Η εμφάνισή της ήταν τελείως διαφορετική από το παρελθόν. Τα ρούχα επιλεγμένα με μεγαλύτερη προσοχή, τονίζοντας περισσότερο το

πρόσωπο παρά το σώμα. Πιο ψυχραιμη και κυρίως λιγότερο αυθόρμητη. Γνώριζε τον τρόπο που θα απαντούσε και φαινόταν ότι δεν υπήρχε «μελέτη και προπόνηση». Εξάλλου, ήταν μια φιλική κουβέντα με έξι δημοσιογράφους που την γνώριζαν πολύ καλά. Οι Αμερικανοί σύμβουλοι δεν υπάρχουν πια. Δεν παίζει με τα μίντια στην Ελλάδα, γιατί «η Γιάννα και ο Θόδωρος δεν έχουν καμία σχέση με το καθεστώς που ισχύει στην Ελλάδα». Βαθιά επηρεασμένη προφανώς από τον Αννίβα, που έλεγε πως τον «δρόμο ή θα τον βρούμε ή θα τον δημιουργήσουμε», η Γιάννα δεν άφησε κανένα περιθώριο στους συνομιλητές της περί επανόδου στα... ίδια. Καμία σχέση με τον αθλητισμό, καμία σχέση με τη ΔΟΕ -παρά τις ισχυρές σχέσεις που υπάρχουν-, καμία όμως σχέση και με τη Βουλή: «Ήμουν στη Βουλή, αποχώρησα και δεν επανέρχομαι στα ίδια». Κανείς, όμως, δεν μπορεί να διαγράψει την επάνοδο στην πολιτική σκηνή. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που εκτιμούν ότι θα της ταίριαζε το ευρωκοινοβούλιο. Στόχος που δεν είναι απραγματοποίητος, αλλά δύσκολος, αφού θα πρέπει να προταθεί στη λίστα κάποιου κόμματος. Το «ευχαριστώ» για τους Αγώνες δεν ήρθε ποτέ από το Μαξίμου, πόσο μάλλον μια θέση στην κομματική ευρωλίστα.

Από την άποψη της υγείας της φαίνεται ότι δεν υπάρχει κανένα απολύτως πρόβλημα. Από τη στιγμή που δεν ήρθε «με το φέρετρό στην Ελλάδα», όπως ήθελαν κάποτε τα δημοσιεύματα, όλα έχουν πάρει τον δρόμο τους...

ΣΚΙΤΣΟ ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗΣ

■ Αθήνα - Τόκιο με τις ελιές του Κώστα Σημίτη

«Λάδωσαν» τον Κοϊζούμι

Οι ιαπωνικές μέρες και οι νύχτες του Κ. Καραμανλή είχαν πολλά ενδιαφέροντα στοιχεία και σίγουρα γεύσεις σουσι. Την πρώτη βραδιά το πρωθυπουργικό ζεύγος -παρέα με τον Ευρ. Στυλιανίδη, τον Ευάγγ. Αντώνιο και τους συμβούλους του- δαίτησε στο παραδοσιακό ιαπωνικό εστιατόριο «Μεϊτσι», στο Τόκιο, όπου όλοι έφαγαν σουσι. Τα γεύματα συνεισέφεραν και την επόμενη μέρα στον Σύνδεσμο Βιομηχανών της Ιαπωνίας, εκεί όπου έγιναν και οι πρώτες συζητήσεις για δουλειές. Οι δύο πλευρές συμφώνησαν πως είναι ανάγκη να βρεθεί η εταιρεία που θα κάνει απευθείας το δρομολόγιο Αθήνα-Τόκιο. Πάντα με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Όσο γι' αυτό το μενού, ήταν μάλλον δυτικότροπο, αφού περιλάμβανε μανιταρόσουπα, πράσινη σαλάτα, φιλέτο και παγωτό. Από ευγένεια περισσότερο, και όχι λόγω της επιρροής της παγκοσμιοποίησης, μέχρι και οι Γιαπωνέζοι συνδαιτυμόνες χρησιμοποίησαν μαχαιροπίρουνα. Και μια και ο λόγος για δείπνα, το τελευταίο επίσημο του κ. Καραμανλή στην Ιαπωνία ήταν με τον ομόλογό του, Γιουνιχίρο Κοϊζούμι. Στο δείπνο αυτό παρακάθησε και η κ. Καραμανλή. Σ' αυτή την αποστολή οι Έλληνες... λάδωσαν επαρκώς τους Ιάπωνες. Ο πρωθυπουργός σε κάθε επίσημη

συνάντηση που είχε, εκτός του αυτοκράτορα, προσέφερε ελληνικό λάδι -και μάλιστα απ' όλες τις ποικιλίες που βραβεύτηκαν παγκοσμίως- και ελιές, λέγοντας πως πρόκειται για τα καλύτερα προϊόντα του κόσμου. Στον αυτοκράτορα ο κ. Καραμανλής προσέφερε ένα χρυσό στεφάνι μυρτιάς, με την επωνυμία Μακεδονία. Όσο για τις 100 ελιές που είχε στείλει στην Ιαπωνία το 2002 ο τότε πρωθυ-

πουργός Κ. Σημίτης, πληροφορηθήκαμε ότι φυτεύτηκαν στη νήσο Ντεσίμα, που τόσο ταλαιπωρήθηκε από τη ρύπανση. Επί της ουσίας τώρα, οι οικονομικές συζητήσεις φαίνεται πως άρχισαν να αποδίδουν αποτελέσματα. Ο Ευρ. Στυλιανίδης συμφώνησε με τον ομόλογό του, Σι Οζάκι, την αποφυγή διπλής φορολογίας, ενώ έγινε συζήτηση για την επιθετική είσοδο ελληνικών αγροτικών προϊόντων στην

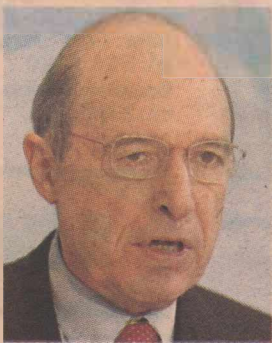
ιαπωνική αγορά ως μέρος της υγιεινής διατροφής, για την οποία ενδιαφέρονται ιδιαίτερα οι Ιάπωνες. Ένα άλλο βασικό στοιχείο της ιαπωνικής συνεργασίας είναι ότι τα τελευταία 50 χρόνια οι Έλληνες εφοπλιστές «έχτισαν» στην Ιαπωνία πάνω από 1.500 πλοία, ήταν μάλιστα οι πρώτοι που ναυπήγησαν πλοίο μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Ντρέπονται, αλλά του έδωσαν «σκονάκια» για να γράψει το βιβλίο του...

Όλοι οι έλληνες πρωθυπουργοί δεν έχουν την ίδια αντίληψη για τα απομνημονεύματα, τα οποία γράφονται περισσότερο για να δικαιολογήσουν το έργο των πρώην και να επιβάλουν τη δική τους άποψη για την αλήθεια των γεγονότων. Τους χωρίζουν σε τρεις κατηγορίες. Στην πρώτη κατηγορία είναι εκείνοι που δεν γράφουν. Σ' αυτή ανήκει ο Ανδρέας Παπανδρέου, που έλεγε «ας γράψει η Ιστορία για μένα και όχι εγώ για την Ιστορία».

Στη δεύτερη ανήκει ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, που έβαζε γνωστούς και φίλους να γράφουν καλά λόγια για τον ίδιο και το έργο του.

Και στην τρίτη ο Κώστας Σημίτης ο οποίος ως κατ' εξοχήν ευρωπαίος πολιτικός ακολούθησε τα όσα συμβαίνουν στην εσπερία.

Πάντως ο Κ. Σημίτης από την αρχή της πρωθυπουργικής του θητείας έλεγε στους στενούς του συνεργάτες ότι μετά την αποχώρησή του θα έγραφε ένα βιβλίο. Και κρατούσε με τη σχολαστικότητα που τον διακρίνει σημειώσεις. Όμως επειδή είναι δύσκολο να θυμηθεί κανείς όλα όσα έγιναν μέσα σε μια έντονη οκταετία, ζήτησε βοήθεια. Έτσι το καλοκαίρι έγραψε στους πρώην υπουργούς του επιστολές και τους ζήτησε να του στείλουν σημειώματα με ό,τι θυμούνται από τη δική τους θητεία, για να ολοκληρώσει το βιβλίο του. Οι περισσότεροι του έστειλαν. Μερικοί από αυτούς που του έστειλαν

σημειώματα, δεν θέλουν να γραφούν τα ονόματά τους. Μήπως ντρέπονται που μετείχαν στις κυβερνήσεις Σημίτη;

Ενδέχεται να δειπνήσουν και πάλι μαζί ο Γ. Παπανδρέου με τον Κ. Σημίτη, λένε οι φήμες, στην ταβέρνα όπου είχαν δειπνήσει και πάλι προ καιρού μετά των συζύγων τους και με τη συντροφιά του Τηλ. Χυτήρη και της συζύγου του Μαρίας Φαραντούρη. Το όνομα της ταβέρνας είναι «Το Μπέρδεμα». Κάποιος από τους δύο ή ο Χυτήρης έχει πολύ χιούμορ.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Αποσπάσεις στο προφορικό!

Ολοκληρώθηκε αυτή την εβδομάδα από τους επιτελείς του γ.γ. του υπουργείου Υγείας Πασχάλη Μπουκώρη η καταγραφή του προσωπικού του ΕΣΥ. Όπως σας έχω ήδη ενημερώσει, η καταγραφή έχει βγάλει πολλά λαβράκια, καθώς βρέθηκαν υπάλληλοι - «φαντάσματα» που πληρώνονταν κανονικά μέσω τραπέζης ή εργαζόμενοι που δεν φαινόταν πώς και πότε είχαν προσληφθεί, αλλά μισθοδοτούνταν κανονικά! Το τελευταίο που έμαθα είναι ότι εντοπίστηκαν περίπου 680 υπάλληλοι, οι οποίοι είχαν αποσπαστεί, χωρίς να υπάρχει σχετικό έγγραφο, αλλά με... προφορική εντολή. Ποιος έδινε τέτοιες εντολές και όλα τα στοιχεία θα τα μάθουμε την Τρίτη, όταν ο Νικήτας Κακλαμάνης θα δώσει όλα τα στοιχεία στη δημοσιότητα. Να προσθέσω μόνο ότι το σύνολο του προσωπικού ξεπερνά τα 100.000 άτομα!

Άκης Τσοχατζόπουλος, βουλευτής ΠΑΣΟΚ Α' Θεσσαλονίκης

«Ο ΣΗΜΙΤΗΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΟΣ ΣΕ ΟΣΑ ΓΡΑΦΕΙ»

ΣΤΟΝ ΛΑΜΠΡΟ ΚΑΛΑΡΡΥΤΗ

■ Με αφορμή τις εξελίξεις στη Γαλλία, βλέπετε να βρισκόμαστε προ μίας γενικευμένης αντίδρασης σε συγκεκριμένες πολιτικές;

Είναι λαϊκή αντίδραση των περιθωριοποιημένων, των κοινωνικά αποκλεισμένων, των γκέτο και της φτώχειας ενάντια σε μια άκρατη νεοσυντηρητική και νεοφιλελεύθερη εξουσία, που επί μακρόν ασχολείται με τον εαυτό της, πειθύνει υπέρ της του κεφαλαίου, των πολυεθνικών, της πλουτοκρατίας. Μια εξουσία στην πράξη αναποτελεσματική, που δεν λύνει κανένα πρόβλημα, που έχει εγκαταλείψει τους πολίτες, όπως εξάλλου πράττει η νεοκαρμανλική Δεξιά στην Αθήνα. Θα έλεγα, έχουμε τη αυθόρμητη και ίσως ακραία αντίδραση των πολιτών, που απηύδισαν να υφίστανται από το 2000 σταθερά εις βάρος τους τις συνέπειες της κυριαρχίας του παγκοσμιοποιημένου νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού στην Ευρώπη. Και εμείς στην Ελλάδα έχουμε αντίδραση της κοινωνίας, η οποία βέβαια αντιδρά στις συνέπειες του καρμανλικού νεοσυντηρητισμού και νεοφιλελευθερισμού.

■ Δηλαδή το ΠΑΣΟΚ επιμένει στο επιχείρημα περί ταξικής πολιτικής. Μα γιατί να το κάνει αυτό η κυβέρνηση;

Ασφαλώς και επιμένει, αλλά το ΠΑΣΟΚ, όταν χαρακτηρίζει ταξική την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, πρέπει, βέβαια, την ίδια στιγμή, να διατυπώσει ξεκάθαρα τις δικές του πολιτικές που είναι υπέρ των εργαζομένων, υπέρ της κοινωνικής δικαιοσύνης, υπέρ του ανθρώπου και των αναγκών του. Τότε μόνο είμαστε αξιόπστοι. Κατά την άποψή μου, ζούμε την εποχή της πλέον ταξικής πολιτικής που εφαρμόστηκε ποτέ στην Ελλάδα από τη συντηρητική παράταξη. Γιατί ο σημερινός Καραμανλής επηρεάζεται βαθύτατα από τις νεοσυντηρητικές πολιτικές του αμερικανικού Νότου.

■ Γιατί το ΠΑΣΟΚ δεν έχει διατυπώσει με σαφήνεια μια πολιτική που

Σκληρή κριτική στον Κώστα Σημίτη, για την απόφασή του να εγκαταλείψει την ηγεσία λίγο πριν από τις εκλογές, ασκεί ο Άκης Τσοχατζόπουλος, εν μέσω του θορύβου που έχει προκαλέσει το νέο βιβλίο του τέως πρωθυπουργού. Για τον ισχυρισμό του κ. Σημίτη ότι οι εκλογές χάθηκαν προεκλογικά, ο Άκης Τσοχατζόπουλος απαντά ότι «οι εκλογές του 2004 ήταν για το ΠΑΣΟΚ χαμένες από αρκετά πιο πριν, ό,τι και να λέει όποιος θέλει». Για τα Ίμια είναι ακόμα πιο καυστικός: «Εγώ στη θέση του θα ήμουν προσεκτικός, αν επέλεγα να γράψω την αλήθεια για την υπόθεση των Ιμίων».

θα εκφράζει μια διαφορετική προσέγγιση στην οικονομία;

Στο ΠΑΣΟΚ, βρισκόμαστε ακόμη στο στάδιο διαμόρφωσης αυτών των αναγκών νέων εναλλακτικών πολιτικών. Βέβαια, ο Γιώργος Παπανδρέου πρόσφατα τόνισε ότι έχουμε ανάγκη και ότι στηρίζει μια εναλλακτική πολιτική ενάντια στο νεοσυντηρητικό πρότυπο εξουσίας του Καραμανλή. Όμως, αυτό δεν αρκεί. Χρειάζεται να διαμορφώσουμε αυτές τις πολιτικές τώρα, μαζί με τον κόσμο, μαζί με τους πολίτες, μαζί με το κοινωνικό κίνημα. Διότι δεν μπορεί το ΠΑΣΟΚ να έχει πρωτοστατήσει -μαζί και ο Γιώργος Παπανδρέου- για να αναδείξει τη συμμετοχή και τη συμμετοχική δημοκρατία ως το νέο χαρακτηριστικό της λειτουργίας μας και να μη διαμορφώνει μαζί με τον λαό αυτές τις νέες πολιτικές.

■ Τι πρέπει να κάνει;

Ο λαός ζητά τρία πράγματα σήμερα: Μια αριστερή, προοδευτική

πολιτική αντίστασης απέναντι στη Δεξιά, συμμετοχή και «συν-επιρροή» στις πολιτικές που θα διαμορφωθούν και, τρίτον, πολιτικές υπερβάσεις της σημερινής κατάστασης, εναλλακτικής μορφής απέναντι στον καπιταλισμό της σύγχρονης εποχής. Και βέβαια πρέπει να είναι διαφοροποιημένες από τις πολιτικές που ασκήσαμε στο παρελθόν, διότι οι πολιτικές μας τα τελευταία χρόνια ως κυβέρνηση ήταν διαχειριστικού τύπου, που αφήγαν τη διαχείριση του μέσου όρου ως πολιτική προτεραιότητα. Ασφαλώς, πετύχαμε μεγάλους εθνικούς στόχους. Αποτύχαμε, όμως, να μειώσουμε τις ανισότητες. Και αυτό πληρώσαμε.

■ Μπορεί να καλυφθεί το κενό από άλλες πρωτοβουλίες;

Δεν νομίζω και είμαι ξεκάθαρος σε αυτό. Μου έγιναν και κάποιες ερωτήσεις στο παρελθόν με αφορμή την επίσκεψη του Λαφοντέν, ο οποίος στην Γερμανία πρωτοστάτησε για να δημιουργηθεί μια νέα πορεία και εξασφάλισε

μία μοναδικής ιστορικής και πολιτικής εμβέλειας επιτυχία. Να κατοχυρώσει δηλαδή, μαζί με τον Γκίτζι και το συνδικαλιστικό κομμάτι του SPD, μια νέα Αριστερά στον γερμανικό λαό.

■ Μεγάλη αλλαγή...

Μόνο όποιος αντιλαμβάνεται τι σημαίνει αυτό μπορεί να εκτιμήσει αυτή τη μεγάλη πολιτική αλλαγή που έγινε. Η ύπαρξη της νέας Αριστεράς στη Γερμανία με τον Λαφοντέν και τον Γκίτζι συμβαδίζει με αυτά που είπα στην αρχή για τις αντιδράσεις της κοινωνίας των εργαζομένων. Αυτές οι αντιδράσεις, όποιος μορφής και αν είναι, στις ευρωπαϊκές χώρες, σε τελική ανάλυση, θα κατευθυνθούν σε μια νέα πολιτική έκφραση. Άρα, αναζητείται και το πολιτικό υποκείμενο που είναι κατάλληλο για να εκφράσει αυτές τις πολιτικές. Επομένως, στην Ελλάδα, ποιος θα εκφράσει αυτή την αναγκαιότητα; Η πρότασή μου είναι, ΠΑΣΟΚ, Συνασπισμός και ΚΚΕ, από κοινού, σε μια πορεία υπέρβασης των δεδομένων της διαίρεσης σαράντα χρόνων...

■ Ο κ. Σημίτης αναφέρει ότι η ήττα οφείλεται, κυρίως, στο ότι προεκλογικά το κόμμα δεν υπερασπίστηκε το κυβερνητικό έργο.

Εντάξει, είναι η άποψή του. Ο καθένας είναι ελεύθερος να έχει την άποψή του, έχω κι εγώ τη δική μου και πιστεύω ότι οι εκλογές του 2004 ήταν για το ΠΑΣΟΚ χαμένες από αρκετά πιο πριν, ό,τι και να λέει όποιος θέλει. Ήταν χαμένες και αυτό φάνηκε ήδη από το φθινόπωρο του 2003, παρά τις μεγάλες επιτυχίες που είχε σε μείζονα μέτωπα η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ο Σημίτης ο ίδιος.

■ Λέει επίσης ότι όταν αποφάσισε να δρομοπολογήσει τη διαδοχή της ηγεσίας, με βάση και τις δημοσκοπήσεις, συνεννοήθηκε επ' αυτού με τον Γ. Παπανδρέου...

Προσωπικά, δεν ασκώ κριτική στον Κ. Σημίτη γιατί συνεννοήθηκε. Οι δημοσκοπήσεις, εφόσον του είπαν -όπως ισχυρίζεται- ότι ο Γ. Παπανδρέου ήταν ο πιο κατάλληλος, συγχρόνως θα του είπαν και ότι ο ίδιος χάνει. Γι' αυτό και έφυγε. Το θέμα είναι γιατί φθάνει κανείς στο σημείο να ετοι-

μάσει εν κρυπτώ μια κατάσταση διαδοχής και δεν προχωρεί να ολοκληρώσει τη θητεία του; Και υπάρχει, πιστέψτε με, έντονη κριτική από ένα μεγάλο τμήμα του ΠΑΣΟΚ, γιατί έφυγε πριν από τις εκλογές. Κανείς δεν δέχεται τη δικαιολογία του, ότι δηλαδή θα ήταν καλύτερα για το ΠΑΣΟΚ να πήγαινε με τον Γ. Παπανδρέου. Φαίνεται στον καθένα περίεργο, ένας πρωθυπουργός, έπειτα από οκτώ χρόνια, να λέει «φεύγω πριν από τις εκλογές για να μπει ένας άλλος, που θα τα πάει καλύτερα από εμένα». Αυτό δεν είναι πιστευτό. Αντίθετα, το ΠΑΣΟΚ περίμενε από τον Κ. Σημίτη, μια και το έργο του ήταν τόσο σημαντικό, -και ανεξάρτητα εάν ο ίδιος λέει ότι δεν προβλήθηκε να μείνει, να το προβάλλει και να κερδίσει ή τουλάχιστον να έχει το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Γιατί αυτός ήταν ο πιο κατάλληλος.

■ Πώς είδατε την απάντηση του Γ. Παπανδρέου, μετά την ομιλία του Κ. Σημίτη;

Ο Γιώργος Παπανδρέου ορθώς δήλωσε ότι κοιτάζει μπροστά. Είναι η ευθύνη και το καθήκον του, που του αναθέσαμε όλο το ΠΑΣΟΚ μαζί, ομόφωνα, χωρίς καμία εξαίρεση, συμπεριλαμβανομένου φυσικά και του Κ. Σημίτη. Συγχρόνως, η επιβεβαίωση της πορείας και του ρόλου του απαντά και στη διαφαινόμενη, μέσα την παρουσίαση των απόψεων του Κ. Σημίτη στο βιβλίο του, προτροπή του προς το ΠΑΣΟΚ να συνεχίσει την πορεία εκσυγχρονισμού και το έργο του. Επιπλέον, αποτελεί και μια πολιτική απάντηση ότι ο Γιώργος Παπανδρέου δεν αισθάνεται συνεχιστής του εκσυγχρονισμού, ο οποίος -απεναντίας- φιλοδοξεί, όπως και η μεγάλη πλειονότητα του ΠΑΣΟΚ, να συμβάλει καθοριστικά στη συγκρότηση της νέας δημοκρατικής και προοδευτικής αντίληψης που θα εξασφαλίσει σε όλο τον λαό ένα προοδευτικό μέλλον με επίκεντρο τον άνθρωπο.

■ Ο κ. Σημίτης καταλογίζει ευθύνες στην ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων για τη νύχτα των Ιμίων. Ήταν μόνο στρατιωτικές ευθύνες;

Τώρα με προκαλείς βέβαια. Επειδή έζησα το βράδυ των Ιμίων μαζί με τον Κ. Σημίτη και με ορισμένα άλλα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, γι' αυτό εγώ θα ήμουν προσεκτικός στη θέση του, αν επέλεγα να γράψω την αλήθεια για την υπόθεση των Ιμίων. Εν πάση περιπτώσει, πολιτικό είναι το θέμα, δεν είναι στρατιωτικό. Πράγματι, υπήρξε αδυναμία συντονισμού και συνεννόησης στη στρατιωτική αντιμετώπιση της κατάστασης, αλλά δεν είναι εκεί το πρόβλημα. Το πολιτικό

“Οι εκλογές του 2004 για το ΠΑΣΟΚ ήταν χαμένες αρκετά πιο πριν. Το θέμα είναι γιατί φθάνει κανείς στο σημείο να ετοιμάσει εν κρυπτώ μια κατάσταση διαδοχής. Το ΠΑΣΟΚ περίμενε από τον Κ. Σημίτη να μείνει για να προβάλλει το έργο του”

“Υπήρχαν πολιτικές ευθύνες για τα Ίμια... Είχε αναπτυχθεί ανταγωνιστική λογική στο ΠΑΣΟΚ

ποία η Ελλάδα με επιτυχία και ασφάλεια αντιμετώπισε και τον πόλεμο και τις κρίσεις της Βαλκανικής για δέκα χρόνια, αλλά με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Και έρχονται τώρα οι ΗΠΑ και μας λένε: «Κύριοι, θα αναγνωρίσετε ότι η αρχή της μη αλλαγής συνόρων πρέπει να εγκαταλειφθεί». Ε, όχι, δεν την ε-

γκαταλείπουμε, κύριοι. Και θα υπάρξει λύση του θέματος του Κοσόβου, χωρίς να αλλάξουν τα σύνορα, ας το πάρουν χαμπάρι και οι Αμερικανοί. Είναι μήνυμα. ■ **Τι πιθανότητες υπάρχουν για πραγματική βελτίωση των σχέσεων με την Τουρκία;** Ας το πάρει χαμπάρι και η

Τουρκία. Ναι, στηρίζουμε την ευρωπαϊκή προοπτική της, αλλά πρέπει να καταλάβει ότι ήρθε η ώρα που πρέπει να αρχίσει να δίνει. Και αναγνωρίση του Πατριαρχείου και η Σχολή της Χάλκης να ανοίξει. Γιατί εμείς, που συμφωνήσαμε την πορεία της Τουρκίας προς την Ευρώπη, τώρα α-

παιτούμε να δώσει δείγματα γραφής, αλλιώς δηλώνουμε ότι δεν θα «περτάψουμε» αυτή η πορεία. Να βγει, επιτέλους, αυτό το μήνυμα. Η Κυπριακή Δημοκρατία, από την άλλη πλευρά, έχει ανάγκη να στηριχθεί. Θέλουμε μια δυνατή Κυπριακή Δημοκρατία, για την οποία εμείς μοχθήσαμε χρό-

νια, με θυσίες την ενισχύσαμε και την υποστηρίξαμε και εντάχθηκε στην Ε.Ε. Επομένως, επανερχόμαστε στην εθνική στρατηγική του Ανδρέα Παπανδρέου, που έλεγε: Κοινή άμυνα και ασφάλεια για την Κύπρο με την Ελλάδα, για να αντιμετωπίσουμε την επιθετικότητα της Τουρκίας.

πρόβλημα κυριαρχεί. Γιατί φθάσαμε μέχρι εκεί; Και φθάσαμε, διότι επί αρκετές ημέρες πριν το συμβάν, σε συνδυασμό με τη διεκδίκηση της πολιτικής εξουσίας, είχε αναπτυχθεί μια ανταγωνιστική λογική στον χώρο του ΠΑΣΟΚ.

■ **Πρώτη φορά το αναφέρετε ευθέως...**

‘Εγιναν παρεμβάσεις όχι με σκοπό το εθνικό συμφέρον, αλλά για να δημιουργήσουμε γεγονότα, με ενδεχόμενο να θέσουν σε κίνδυνο την ασφάλεια της χώρας, στο όνομα του πλέον «κατάλληλου εκφραστή» της εθνικής ασφάλειας και του πατριωτισμού. Και ο Τύπος είχε ευθύνες, διότι πυροδοτούσε, ανάλογα με το πού είχε ταχθεί, «ηχηρές φωνές».

■ **Η Ελλάδα πώς πρέπει να «παίξει» στις δύσκολες σχέσεις Ε.Ε.-ΗΠΑ;**

‘Εχουμε μπει σε υποβάθμιση της αυτόνομης πορείας της Ευρώπης, μια και όλοι τρέχουν να προσκυνήσουν τη μοναδική υπερδύναμη, τις ΗΠΑ. Αυτό είναι πολύ κακό για την πορεία της Ευρώπης. Και ο Καραμανλής παρακαλούσε να αποκτήσει τον ρόλο του «στρατηγικού συμμάχου». Δεν οδηγείται όμως πουθενά η Ελλάδα, ως χώρα-πυλώνας της Ε.Ε., με το να διεκδικεί τη στρατηγική συμμαχία με τις ΗΠΑ και να είναι όψιμος οπαδός του ευρωατλαντισμού. Επιτέλους, ας καταλάβουν, είναι τελείως διαφορετικά τα συμφέροντα των ΗΠΑ και της Ελλάδας. Το βλέπουμε εξάλλου καθημερινά, με τις καρτιάζιές που τρώμε από τις ΗΠΑ...

■ **...Γιατί είναι κακή η «στρατηγική συμμαχία» με τις ΗΠΑ, αν βεβαίως έχει περιεχόμενο;...**

Ο κ. Καραμανλής και η ελληνική κυβέρνηση πήγαν και πρόσφεραν την αυθαίρετη αγορά αεροπλάνων F-16 από τις ΗΠΑ, όχι στη βάση των εθνικών αναγκών της χώρας, που -όπως αποφάσισαν τα συμβούλια των Ενόπλων Δυνάμεων- χρειάζεται μαχητικό αεροπλάνο νέας, τέταρτης γενιάς, αλλά στη βάση της επιθυμίας τους να «αργυρώσουν» τη στρατηγική τους σχέση με τις ΗΠΑ. Την ίδια στιγμή που οι ΗΠΑ μάς τραβούσαν το χαλί και αναγνώριζαν τα Σκόπια ως Μακεδονία. Μας περνούσαν στα Βαλκάνια την αλλαγή συνόρων στο Κόσοβο, μας ζητούσαν να εγκαταλείψουμε την εθνική στρατηγική, με την ο-

ΔΕΛΤΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ Α.Ε.

14ος ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2004 (1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2004) (ΠΟΣΑ ΣΕ ΕΥΡΩ)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ				ΠΑΘΗΤΙΚΟ			
Β. ΕΞΟΔΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ				Α. ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ			
	Αξία κτήσεως	Αποσβέσεις	Αναπ. Αξία		Ποσά κλειόμεν. χρήσεως 2004	Ποσά προηγ. χρήσεως 2003	
1. Έξοδα ίδρυσης & πρώτης εγκ/σης	4.912.476,63	2.169.799,63	2.742.677,00	I. Μετοχικό Κεφάλαιο			
2. Συνολικές διαφορές δανείων για κτήσεις παγίων στοιχείων	114.769,21	114.769,18	0,03	1. Καταβλημένο	119.358.907,92	119.358.907,92	
3. Τόκοι δανείων κατασκ.	601.032,79	307.584,81	293.447,98		119.358.907,92	119.358.907,92	
4. Λοιπά έξοδα εγκατάστασης	68.204.550,61	61.214.247,46	6.990.303,15	II. Διαφορά από έκδοση μετοχών υπέρ το άρτο	91.452.011,72	91.452.011,72	
	73.832.829,24	63.806.401,08	10.026.428,16		91.452.011,72	91.452.011,72	
Γ. ΠΑΓΙΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ				III. Διαφορές αναπροσαρμογής-Επιχορηγήσεις επενδύσεων			
I. Ανώματες ακινητοποιήσεις				1. Διαφορές από ανάστρο. αξίας συμμετοχών & χρεογράφων	3.153.325,94	3.645.234,75	
1. Έξοδα ερευνών & αναπτύξεων	4.681.436,53	4.585.298,62	96.137,91	2. Διαφορές από ανάστρο. αξίας λοιπών περιουσιακών στοιχείων	3.266.402,08	657,03	
2. Παραχωρήσεις & δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας	3.574.262,69	3.342.597,07	231.665,62	3. Επιχορηγήσεις επενδύσεων παγίου ενεργητικού	1.395.888,91	2.261.521,29	
3. Υπεραξία επιχειρήσεως	5.117.640,33	1.190.464,51	3.927.175,82		5.815.616,93	5.907.413,07	
5. Λοιπές ασώματες ακιν/σεις παχωαρ. & δικαιώμ. βιομ. ιδιόκ.	337.265.225,56	20.286.588,10	316.978.637,46	IV. Αποθεματικά Κεφάλαια			
	350.638.565,11	29.404.948,30	321.233.616,81	1. Γενικό αποθεματικό	13.836.723,82	10.259.273,48	
II. Ενώματες ακινητοποιήσεις				2. Αποθεματικό καταστατικού	146,74	146,74	
1. Γήπεδο-Οικόπεδο	48.729.430,60	0,00	48.729.430,60	3. Ειδικά αποθεματικά	12.107.740,46	11.730.947,25	
3. Κτίρια & τεχνικά έργα	140.463.093,51	62.836.141,88	77.626.951,63	4. Έκτακτα αποθεματικά	184,55	200,80	
4. Μηχανήματα-τεχνικές εγκ/σεις & λοιπός μηχανολογ. εξοπλισμός	365.255.904,71	255.003.643,95	110.252.260,76	5. Αφρολόγητο αποθεματικό ειδικών διατάξεων νόμων	53.008.386,55	50.747.751,11	
5. Μεταφορικά μέσα	46.409.140,62	32.505.638,23	13.903.502,39	7. Λοιπά αποθεματικά	1.053.183,87	472.110,04	
6. Έπιπλα & λοιπός εξοπλισμός	46.987.106,56	31.138.489,57	15.848.616,99		80.006.375,99	73.210.429,42	
7. Ακτινοποιήσεις υπό εκτέλεση & προκαταβολές	12.065.942,50	0,00	12.065.942,50	V. Αποτελέσματα εις νέον			
	659.910.618,50	381.483.913,63	278.426.704,87	Υπόλοιπα κερδών εις νέον	8.738.057,04	5.831.937,43	
Σύνολο ακινητοποιήσεων (Γ+Π)	1.010.549.183,61	410.888.861,93	599.660.321,68		8.738.057,04	5.831.937,43	
III. Συμμετοχές & άλλες μακρ./σμες χρηματοοικονομικές απαιτήσεις				IX. Δικαιώματα μισοψηφίας			
1. Συμμετοχές σε λοιπές επιχειρήσεις			17.723.863,00		99.223.954,40	97.616.696,06	
2a. Συμμετοχές σε συγγενείς επιχειρήσεις			1.580.296,76	Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων (ΑΙ+ΑΙΙ+ΑΙΙΙ+ΑΙΙΙ+ΑΙΙΙ+ΑΙΙΙ)	406.594.924,00	393.377.395,62	
4. Τίτλοι με χαρακτήρα ακινητοποιήσεων			373.365,12				
7. Λοιπές μακρ./σμες απαιτήσεις			1.578.494,16	X. Μειών: ίδιες Μετοχές	55.419.980,00	55.419.980,00	
			21.256.019,04		55.419.980,00	55.419.980,00	
Σύνολο Παγίου Ενεργητικού (Γ+Π+ΠΙ)			620.918.340,72	Ιδια Κεφάλαια μετά την αφαίρεση Ιδίων μετοχών	351.174.944,00	337.957.415,62	
Δ. ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ				B. ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ & ΕΞΟΔΑ			
I. Αποθέματα				1. Πρόβλεψη για αποζημ. προσ/κού λόγω εξόδου από την υπηρεσία	7.800,48	7.800,48	
1. Εμπορεύματα			8.793.941,61	2. Λοιπές προβλέψεις	63.197,20	4.493.035,91	
2. Προϊόντα έτοιμα και ημιτελή Υποπροϊόντα και Υπολείμματα			29.205.682,24		70.997,68	4.500.836,39	
4. Πρώτες & βοηθητικές ύλες			24.305.177,24				
Αναλώσιμα υλικά-Ανταλλάκ. & είδη συσκ.			10.500.495,31				
5. Προκαταβολές για αγορές αποθεμάτων			72.814.296,40				
II. Απαιτήσεις				Γ. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ			
1. Πελάτες			92.599.559,22	I. Μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις			
2. Γραμμάτια Εισπρακτέα			303.843,71	1. Ομολογιακά Δάνεια	56.473.329,55	57.043.970,21	
3. Γραμμάτια σε καθυστέρηση			11.952,51	2. Δάνεια Τραπεζών	275.048.011,22	282.695.376,85	
3a. Επιταγές εισπρακτ. (μετ/νες)			15.859.907,61	8. Λοιπές μακρ./σμες υποχρεώσεις	7.585.891,22	155.881,61	
3b. Επιταγές σε καθυστέρηση			311.350,20		339.107.231,99	339.895.328,67	
9. Μακρ./σμες απαιτ. εισπρ. στην επόμ. χρήση			247.233,42	II. Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις			
10. Επισφαλείς-Επιδοκιμ. πελάτες & χρεώστες			14.577.032,20	1. Προμηθευτές	68.319.373,70	65.349.973,79	
11. Χρεώστες διάφοροι			35.632.583,99	2. Γραμμάτια πληρωτέα	5.953.502,16	7.551.453,61	
12. Λογ/σμοί διαχειρίσεως προκ/λών & πιστώσεων			662.775,32	2a. Επιταγές πληρ. μετοχρ/νες	20.383.714,52	20.621.383,78	
			160.206.238,18	3. Τράπεζες λογ. βροχ. υποχρεώσ.	78.657.213,44	88.963.384,73	
				4. Προκαταβολές πελατών	4.268.376,57	7.609.914,88	
				5. Υποχρεώσεις από φόρους-τέλη	35.404.818,55	23.105.766,02	
				6. Ασφαλιστικοί Οργανισμοί	4.710.536,03	4.504.236,03	
				7. Μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις πληρωτέες στην επόμενη χρήση	13.830.091,88	1.887.317,76	
				10. Μερίσματα πληρωτέα	7.507.767,10	6.233.647,59	
				11. Πιστώσιες διαφορές	11.563.839,23	21.961.696,16	
					250.235.233,18	247.788.774,36	
					589.342.465,17	587.684.103,03	
III. Χρεόγραφο				Σύνολο Υποχρεώσεων (Γ+Π)			
1. Μετοχές			5.054.862,10	Δ. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟΙ ΛΟΓ/ΣΜΟΙ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ			
2. Ομολογίες			0,00	1. Έξοδα επομένων χρήσεων	906.777,56	982.197,68	
3. Λοιπά Χρεόγραφα			4.630.225,47	2. Έξοδα χρήσεως δουλευμένα	7.834.851,53	3.778.388,72	
			9.685.087,57	3. Λοιποί μεταβ. λογ. Παθητικού	7.348.865,84	7.347.860,63	
					16.090.494,93	12.108.427,03	
IV. Διαθέσιμα				ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ (Α+Β+Γ+Δ)	956.678.901,78	942.250.782,07	
1. Ταμείο			1.429.104,28	ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΙ			
3. Καταθέσεις όψεως & προθεσμίας			75.441.364,36	1. Δικαιούχοι αλλότρ. περ. στοιχ.	7.237.907,26	7.238.744,56	
			76.870.468,64	2. Πιστωτικοί λογ/σμοί εγγυήσεων & εμψυγμάτων ασφαλειών	26.821.858,36	27.182.964,49	
Σύνολο Κυκλοφορούντος Ενεργητικού (ΔΙ+ΔΙΙ+ΔΙΙΙ+ΔΙΝ)			319.576.090,79	3. Απαιτ. από αμοιροτροβαρείς συμββ.	93.824,57	104.100,00	
Ε. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟΙ ΛΟΓ/ΣΜΟΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ				4. Λοιποί λογαριασμοί τάξεως	758.236.367,53	583.879.163,03	
1. Εσοδα επομένων χρήσεων			1.866.644,29		792.389.957,72	618.404.972,08	
2. Εσοδα χρήσεως εισπρακτέα			3.113.873,60				
3. Λοιποί μεταβατικοί λογ/σμοί ενεργητικού			1.179.524,22				
			6.180.042,11				
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ (Β+Γ+Δ+Ε)			956.678.901,78				
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ ΧΡΕΩΤΙΚΟΙ							
1. Αλλότρια περιουσιακά στοιχεία			7.237.907,26				
2. Χρεωστικοί λογ/σμοί εγγυήσεων & εμψυγμάτων ασφαλειών			26.821.858,36				
3. Απαιτήσεις από αμοιροτροβαρείς συμβάσεις			93.824,57				
4. Λοιποί λογαριασμοί τάξεως			758.236.367,53				
			792.389.957,72				

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2004 (1.1.04 - 31.12.04)

	Ποσά κλειόμενης χρήσεως 2004	Ποσά προηγούμενης χρήσεως 2003	
I. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ			
Κύκλος εργασιών (πωλήσεις)	691.527.059,23	684.486.915,70	
Μείων: Κόστος Πωλήσεων	406.886.290,49	421.227.742,25	
Μικτά αποτελέσματα (κέρδη) εκμετάλλευσης	284.640.768,74	263.259.173,45	
Πλέον: Άλλα έσοδα εκμετάλλευσης	8.947.644,70	7.449.227,30	
Σύνολο	293.588.413,44	270.708.400,75	
Μείων:			
1. Έξοδα διοικητικής λειτουργίας	41.382.580,88	39.818.500,12	
2. Έξοδα λειτουργίας ερευνών-αναπτύξεων	256.538,98	399.149,25	
3. Έξοδα λειτουργίας διαθέσεως	182.816.417,45	169.692.286,43	
Μερικά αποτελέσματα (κέρδη) εκμετάλλευσης	69.132.876,13	209.909.935,80	
Πλέον:			
1. Έσοδα συμμετοχών	0,00	11.660,38	
2. Έσοδα χρεογράφων	1.410.066,79	256.444,86	
2α. Κέρδη από συμμ. σε συγγενείς επιχ	0,00	47.875,65	
3. Κέρδη πωλήσεων συμ/χών & χρεωγρ.	476.807,72	3.158.389,31	
4. Πιστωτικοί τόκοι & συνάφη έσοδα	16.903.863,64	11.337.815,72	
	18.790.738,15	14.812.185,82	
	87.923.614,28	75.610.650,87	
Μείων:			
1. Διαφορές αποτ/σεως συμ/φων και χρεογρ	14.475,01	14.087,39	
2. Έξοδα και ζημιές συμ/ων και χρεογ/ων	1.325.045,62	19,20	
2α. Ζημιές από συμμ. σε συγγ. επιχειρήσεις	231.043,82	0,00	
3. Χρεωστικοί τόκοι & συνάφη έξοδα	18.786.104,91	18.257.273,22	
Ολικά αποτελέσματα (κέρδη) εκμετάλλευσης	20.356.669,36	18.271.379,81	
	67.568.944,92	57.339.271,06	
II. ΠΛΕΟΝ ή (ΜΕΙΩΝ): Έκτακτα αποτελέσματα			
1. Έκτακτα & ανόργανα έσοδα	3.249.880,02	3.907.948,65	
2. Έκτακτα κέρδη	603.429,55	561.685,71	
3. Έσοδα προηγ. χρήσεων	18.989,29	54.561,94	
4. Έσοδα από προβλ.προηγ. χρήσ.	197.719,25	665.730,01	
Μείων:			
1. Έκτακτα & ανόργανα έξοδα	4.139.384,18	3.247.779,55	
2. Έκτακτες ζημιές	1.550.027,41	1.018.484,93	
3. Έξοδα προηγ. χρήσεων	290.254,50	928.947,42	
4. Προβλ. για έκτακτους κινδύν	0,00	197.508,38	
Οργανικά & έκτακτα αποτελέσματα (κέρδη)	5.979.666,09	5.392.718,28	
Μείων: Σύνολο αποσβέσεων παγίων στοιχείων	53.013.498,67	65.657.296,94	
Μείων: Οι από αυτές ενισχύσεις στο λοιπ. κόστος	40.207.023,48	40.070.444,79	
ΚΑΘΑΡΑ ΑΠΟΤ/ΤΑ (ΚΕΡΔΗ) ΧΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟ ΦΟΡΩΝ	12.806.475,19	39.789.636,23	
Μείων: Αναλογία μετοχών μειοψηφίας	17.924.648,02	16.676.514,05	
ΚΑΘΑΡΑ ΑΠΟΤ. (ΚΕΡΔΗ) ΧΡΗΣ. ΜΕΤΑ ΔΙΚ. ΜΕΙΩΣ. ΠΡΟ ΦΟΡΩΝ	34.926.173,73	23.113.122,18	

Επειδή το θέμα των ημερών ήταν το βιβλίο του Κ. Σημίτη, λέω να σας διηγηθώ ορισμένα παραπολιτικές υφής συμβάντα. Πρώτον, τρεις συνάδελφοι πήγαν να αγοράσουν το βιβλίο του Κ. Σημίτη. Επειδή ο καθένας είχε παραγγελία να αγοράσει και για δυο τρεις άλλους, πήραν συνολικά πάνω από δέκα αντίτυπα και κατευθυνόμενοι προς το ταμείο άκουσαν μία κυρία να τους λέ-

ει: «Δεν φτάνει που μας έφαγε τα λεφτά στο Χρηματιστήριο, αγοράζετε και δέκα-δέκα τα βιβλία του να τον κάνετε πιο πλούσιο απ' ό,τι είναι!» Ετοιμόλογος ο ένας γύρισε και της είπε: «Κυρία μου, ο Σημίτης μας έβαλε για να φαίνεται ότι έχει κίνηση το βιβλίο του!»

Δεύτερον, «λέτε να κερδίσει ο Παπανδρέου τις εκλογές;» ρώτησαν οι δημοσιογράφοι τον Κώστα Σημίτη προχθές, που υπέγραφε αντίτυπα του βιβλίου του σε κόσμο που ερχόταν στο γραφείο του στην Ακαδημία.

- «Να χτυπήσω ξύλο! Γιατί να τις χάσει;» απάντησε. Λίγο αργότερα ένας βουλευτής που το έμαθε μονολόγησε: «Πάντως η λέξη "θα κερδίσει" δεν του βγήκε...».

Τρίτον, το αδιαχώρητο στην παρουσίαση του βιβλίου του Κώστα Σημίτη. Για τους δημοσιογράφους είχαν προβλεφθεί οι δύο τελευταίες σειρές καθισμάτων στη μία από τις δύο ασφυκτικά γεμάτες αίθουσες, όπου οι όρθιοι ήταν υπερτριπλάσιοι των καθήμενων, πέραν όσων βρίσκονταν στους διαδρόμους. Μπροστά από τα «δημοσιογραφικά» καθίσματα υπήρχε σειρά ενωμένων τραπεζιών για να γράφουν οι συντάκτες. - «Πού είναι οι υπολογιστές;» ρωτάνε οι δημοσιογράφοι. - «Δεν υπάρχουν» ήρθε η απάντηση. - «Το φαξ να στείλουμε χειρόγραφα τα ρεπορτάζ;». - «Δεν υπάρχει», ξανά η απάντηση. - «Τα τηλέφωνα, τουλάχιστον να υπαγορεύσουμε τα κείμενα στις εφημερίδες μας;» ρωτάει άλλος. - «Δεν υπάρχουν», η ίδια βαριεστημένη απάντηση του συναδέλφου που είχε φθάσει πρώτος και είχε ψάξει για όλα αυτά. - «Μα πώς θα δώσουμε το ρεπορτάζ;» αναρωτήθηκε ένας. - «Εσύ γιατί νομίζεις ότι απέτυχε ο εκουγχρονισμός;» ήρθε η ατάκα του ρεπόρτερ που βολευόταν στο κάθισμα για να παρακολουθήσει το μεγάλο πασοκικό «σόου» που άρχιζε σε λίγο.

Την προηγούμενη εβδομάδα ο διευθυντής μου με άρθρο του στη δεύτερη σελίδα του «ΚτΕ» είχε προειδοποιήσει για τον κίνδυνο να εκπέσει του βουλευτικού αξιώματος ο Κ. Σημίτης, εάν εισπράξει χρήματα από τις πωλήσεις του βιβλίου του. Το ασυμβίβαστο βουλευτικής ιδιότητας και επαγγελματικής δραστηριότητας είναι απόλυτο. Το επεσήμανε στη Βουλή προχθές και ο τέως πρόεδρος της Απ. Κακλαμάνης. Έσπευσε, όμως, να διευκρινίσει ότι δεν εννοούσε τον Κ. Σημίτη όταν «νουθετούσε» σχετικά τον Βύρ. Πολύδωρα. Η απειλή για τον Κ. Σημίτη είναι, όμως, υπαρκτή εφόσον υπάρξει ένσταση.

ΣΚΙΤΣΟ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗΣ

Φωτιές έχει ανάψει σε στεριά και θάλασσα ο Μανώλης Κεφαλογιάννης. Με προεδρικό διάταγμα φέρνει τα πάνω κάτω στις μεταθέσεις των λιμενικών, με αποτέλεσμα να έχουν ζώσει τα μαύρα φίδια όχι μόνο τους λιμενικούς, αλλά και τους αστυνομικούς και τους πυροσβέστες. Οι λιμενικοί καταγγέλλουν τον υπουργό γιατί κατάργησε εν κρυπτώ το αντικειμενικό σύστημα μεταθέσεων και πρέπει να ψάχνουν στο εξής για μπάμπια στην Κορώνη... Οι συνάδελφοί τους στην Αστυνομία και στο Πυροσβεστικό Σώμα, που απαλλάχθηκαν προ πολλού από τον φόβο της αυθαίρετης μετάθεσης, προειδοποιούν την κυβέρνηση ότι αν επιχειρηθεί κάτι ανάλογο και γι' αυτούς, δεν θα μείνει τίποτε όρθιο. Έτσι ακριβώς μου το μετέφεραν, Γιώργη Βουλγαράκη. Εσύ τι λες για το φιλαράκι σου;

ΒΑΣΤΑΤΕ ΤΟΥΡΚΟΙ Τ' ΑΛΟΓΑ. «Στέλιο Βορίνα, σε παρακαλώ. Δεν μπορώ άλλες αποκαλύψεις. Δεν αντέχω να μου ζητάνε κάθε μέρα ο Λιάπης, ο Πάκης και ο Σουφλιάς, που δεν ακούει, να τους περιγράψω από το τηλέφωνο τα κατορθώματα του Καλούση».

□ Η επιλογή Τσίπρα αντί του Παπαγιαννάκη για τον Δήμο της Αθήνας έφερε εντάσεις και γέννησε το σύνθημα «Πλήξη και θλίψη». Επειδή στον ΣΥΝ περυσισεύει η φαντασία, προβλέπω να ακουστούν και τα «τσάι και συμπάθεια» και «τόλμη και γοντεία».

Αγροτική Τράπεζα 7 εκατομμύρια δραχμές σε λογαριασμό του Καλούση. Ο Μαντούβαλος είχε δηλώσει ότι συχνά έβλεπε τη Δελή και την προστάτευε και τη βοηθούσε. Ωστόσο, περίοικοί της στο Παγκράτι θυμούνται τη Δελή τα τελευταία χρόνια να ζητιανεύει στην οδό Φωκιανού. Μάλιστα, ένας γείτονάς της πήρε πρωτοβουλία και την έβαλε σε οίκο ευγηρίας της Αθήνας. Ο ευαί-

Τη Μέκκα του χρήματος, το Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης στην περίφημη Wall Street επισκέφτηκε χθες ένας «κόκκινος». Όχι κομμουνιστής, αλλά ο «κόκκινος Πάνος», κατά κόσμον υπουργός Εργασίας Πάνος Παναγιωτόπουλος. Ευτυχώς τον συνόδευε ο μονεταριστής υπουργός Οικονομίας Γιώργος Αλογοσκούφης και έτσι ο Πανάρης συγκρατήθηκε και δεν έθεσε εκ ποδών τους νεογιάπηδες. Σήμερα το βράδυ ο προϊστάμενος του Γιακουμάτου θα μιλήσει σε εκδήλωση της ομογένειας και «θα βραβευθεί για την προσφορά του στον ελληνισμό της διασποράς», μας πληροφορεί δελτίο Τύπου του υπουργείου του.

Μόνο που δεν αυτομαστιγώθηκε ο υφυπουργός Δημόσιας Τάξης Χρήστος Μαργκογιαννάκης για να πείσει το ακροατήριό του, αξιωματικούς της Αστυνομίας δηλαδή, ότι η κυβέρνηση δεν έχει τη δυνατότητα να δώσει μεγαλύτερες αυξήσεις στους μισθούς τους αυτήν την περίοδο. «Πήγα», τους είπε, «στον Φώλια, τον υφυπουργό Οικονομικών, και ζήτησα δέκα εκατομμύρια ευρώ για την εκλογική μου περιφέρεια, τα Χανιά, και ξέρετε τι μου έδωσε; Μόνο 300 χιλιάδες». Πάλι καλά, Χρήστο μου, γιατί σε άλλους, όπως ξέρεις, δεν δίνει ούτε από τα τρία το ένα. Εννοείται το εκατομμύριο ευρώ, για να μην παρεξηγηθούμε.

Μεγάλο ατόπημα διέπραξε ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ όταν προ ημερών, μιλώντας στο Συνέδριο του Ελληνοαμερικανικού Συνδέσμου αναφέρθηκε κατά κόρον στην εσωτερική κατάσταση, μεμφόμενος, και μάλιστα σε ιδιαίτερα οξύ τόνο, την κυβέρνηση για την οικονομική της πολιτική. Ο Γ. Παπανδρέου έχασε πόντους συμπαθείας στον επιχειρηματικό κόσμο, καθώς ήταν αρκετοί αυτοί που δυσφόρησαν με την ομιλία του. Υποστηρίζουν ότι θα έπρεπε να συμπεριφερθεί ως οίονει πρωθυπουργός και να αναπτύξει στους ξένους προσκεκλημένους το σχέδιό του για την οικονομία και τις ευκαιρίες που υπάρχουν γι' αυτούς, επενδύοντας στη χώρα μας.

ο εκδορεύς...